

Dosarul nr. 2ra-1243/21

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni (jud. T. Sobolschi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Andrei Gumeniuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Gumeniuc împotriva Direcției Regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral și material,

împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Regională Nord, a fost casată parțial hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni în partea reparării prejudiciului material, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de către Andrei Gumeniuc privind repararea prejudiciului material. În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă:

La data de 05 februarie 2020, Andrei Gumeniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la repararea prejudiciului moral și material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 07 ianuarie 2018, a traversat frontiera Moghiliov-Podolisk-Otaci, împreună cu familia sa în număr de patru persoane, transportând cu ei și 10 kg de pesmeți. După traversarea punctului de control vamal, colaboratorul vamal, a declarat că este interzis importul pesmeților pe teritoriul Republicii Moldova, dând de înțeles că ar vrea mită. Reclamantul, i-a comunicat însă că, mită nu-i va oferi, mai mult, momentul când colaboratorul vamal, a cerut mită, a fost înregistrat cu telefonul său mobil.

Ulterior, comunică reclamantul că, i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la săvârșirea contravenției prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod contravențional,

stabilindu-i o sancțiune contravențională, sub formă de amendă, în mărime de 10 u.c., echivalentul a sumei în mărime de 500 lei.

Nefiind de acord, la 02 martie 2018, reclamantul, a depus o contestație la Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni cu privire la anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 07 ianuarie 2018, solicitând repararea prejudiciului moral.

Totodată, relatează reclamantul că, în cadrul examinării contestației a fost nevoit să refuze solicitarea privind repararea prejudiciului moral din următoarele considerente: a) Codul contravențional nu prevede repararea prejudiciului moral; b) suma solicitată, în mărime de 40 000 lei nu mai este actuală.

Menționează reclamantul că, la 15 mai 2019, Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni, a admis contestația depusă de către acesta, la data de 02 martie 2018.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 15 mai 2019, agentul constatat, Vadim Sorbalo, a depus recurs împotriva hotărârii primei instanțe.

Ulterior, la 21 august 2019, Curtea de Apel Bălți, a respins recursul declarat de către agentul constatat, Vadim Sorbalo.

Cere reclamantul, repararea prejudiciului moral, în mărime de 90 000 lei, repararea prejudiciului material, în mărime de 10 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 februarie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea sumei de 2400 lei, din contul Direcției Regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM în beneficiul lui Andrei Gumeniuc, cu titlu de reparare a prejudiciului material. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Regională Nord, a fost casată parțial hotărârea din 24 februarie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni în partea reparării prejudiciului material, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de către Andrei Gumeniuc privind repararea prejudiciului material. În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță în partea admiterii acțiunii, este în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nu a constatat corect toate circumstanțele, concluziile fiind neîntemeiate și contradictorii cu materialele cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că, la 05 februarie 2020, Andrei Gumeniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la repararea prejudiciului moral și material.

La caz, sa constatat că, la 07 ianuarie 2018, reclamantul, traversând frontiera Moghiliiov-Podolisk-Otaci, împreună cu familia sa în număr de patru persoane, au transportat cu ei și 10 kg de pesmeți. După traversarea punctului de control vamal, colaboratorul vamal, a declarat că este interzis importul pesmeților pe teritoriul Republicii Moldova, dând de înțeles că ar vrea mită. Reclamantul, i-a comunicat

însă că, mită nu-i va oferi, mai mult, momentul când colaboratorul vamal, a cerut mită, a fost înregistrat cu telefonul său mobil.

Ulterior, reclamantului, i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la săvârșirea contravenției prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod contravențional, stabilindu-i o sancțiune contravențională, sub formă de amendă, în mărime de 10 u.c., echivalentul a sumei în mărime de 500 lei.

Nefiind de acord, la 02 martie 2018, reclamantul, a depus o contestație la Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni cu privire la anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 07 ianuarie 2018, solicitând repararea prejudiciului moral.

La caz, instanța de apel întemeiat a reținut că, Andrei Gumeniuc, la 07 ianuarie 2018, ora 15:10, traversând frontiera Moghiliov-Podolisk-Otaci, a încălcat regulile de regim în punctele de trecere a frontierei de stat, prin filmarea punctului de trecere și a procedurilor de control fără acordul polițiștilor de frontieră și a colaboratorilor vamali, refuzând să se conformeze cerințelor legale.

Respectiv, instanța de apel a constatat că, reclamantului, Andrei Gumeniuc, i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la săvârșirea contravenției prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod contravențional, stabilindu-i o sancțiune contravențională, sub formă de amendă, în mărime de 10 u.c., echivalentul a sumei în mărime de 500 lei.

În acest context, instanța de apel just a conchis că, deși reclamantul este îndreptățit în dreptul de a cere despăgubiri în temeiul prevederilor legale, pretențiile lui Andrei Gumeniuc, urmează a fi argumentate, justificate și probate în modul prevăzut de normele procesuale indicate, fapt nerealizat însă de către acesta, potrivit materialelor cauzei vizate.

Mai mult, reclamantul nu a prezentat probe care ar demonstra prezența acestuia la examinarea cauzei contravenționale în instanțele judecătorești, or, reieșind din materialele dosarului, constatăm prezența lui Andrei Gumeniuc doar la o singură ședință de judecată în prima instanță și la o ședință de judecată în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul a constatat cu certitudine, lipsa probelor pertinente, concludente și utile în sensul admiterii chiar și parțiale a acțiunii de reparare a prejudiciului material, astfel, întemeiat instanța de apel, a respins acțiunea în partea vizată, casând în această parte hotărârea primei instanțe, pronunțând în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii reclamantului Andrei Gumeniuc privind repararea prejudiciului material, ca fiind lipsită de temei și suport probatoriu.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Regională Nord, de a casa parțial hotărârea din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni în partea reparării prejudiciului material, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de către Andrei Gumeniuc privind repararea prejudiciului material. În rest, a menținut hotărârea primei instanțe.

La 01 iunie 2021, recurentul Andrei Gumeniuc a depus cerere de recurs (în limba rusă) iar ulterior, la 24 iunie 2021, a depus și varianta tradusă a recursului în limba de stat, împotriva deciziei instanței de apel din 16 februarie 2021 a Curții de

Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Recurentul, a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 20 iulie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 203).

Prin referința depusă la 30 iulie 2021, reprezentantul intimatului Direcția Regională Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM, Alexandru Ciubotaru, a solicitat de a considera recursul declarat de către recurentul Andrei Gumeniuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 01 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 02 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d.181), iar la 08 aprilie 2021 a fost recepționată de către recurent, fapt confirmat de către prezența la materialele dosarului a avizului de recepție contrasemnat (f.d. 183). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Andrei Gumeniuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Andrei Gumeniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către recurentul Andrei Gumeniuc.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurentul Andrei Gumeniuc împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat